

[Ministeren for offentlige arbejder.]

en nødsituation, og at statsbanerne ikke på dette område normalt har noget med havnearbejderne at gøre. Statsbanerne har derfor heller ikke nogen overenskomst med havnearbejderne, og havnearbejderne er derfor ikke uden videre pligtige at udføre dette arbejde. En sådan overenskomst kunne vel nok under normale forhold skaffes til veje, men sådan som situationen er, hvor etableringen af denne rute skal foretages som en nødforanstaltning, kan der altså komme den slags episoder op. Det er jo givet, at når arbejderne har nægtet at laste godset, hænger det sammen med hele den strejkesituation, vi befinder os i, og når man derfor fra statsbanernes side har aflyst modtagelse af gods, er det simpelt hen en praktisk foranstaltning; man har ment, at man først må have klaret spørgsmålet om, hvordan man får gods indladet i skibet, før man modtager gods på Østerport Station. Det kan jo ikke nytte noget, at man over for de folk, der skal have gods af sted, giver det udseende af, at man kan modtage godset, hvorefter det bliver liggende i pakhuset og kommer ingen vegne. Det er altså en midlertidig foranstaltning, man har iværksat, fordi man mente, det ville være det rigtige i den situation, vi befinder os i. Men som den højtærede statsminister sagde, må vi så også se på, hvordan vi får løst dette problem, for når man skal gennemføre en en nødsjæls som den, der her er tale om, må man gøre, hvad der er muligt for også at få gods med skibet.

Angående den episode, som det ærede medlem hr. Erik A. Jensen har omtalt, og som jeg forstod det ærede medlem havde sin andel i, skal jeg sige, at der ikke foreligger nogen aftale mellem statsbanerne og havnearbejderne om, at de skal gå om bord og kontrollere. Men at de har været om bord, er rigtigt. Nu er det jo sådan, at i en havn går havnearbejderne frem og tilbage, og man kan vel ikke uden videre forhindre, at der sker noget sådant. Jeg mener, det er ukorrekt, at det har fundet sted. Jeg mener ikke, det er rigtigt, at havnearbejderne skal have adgang til at kontrollere, hvilken art af post der kommer om bord på statsbanernes skibe.

Det ærede medlem fra Bornholm hr. Aage

Poulsen var utilfreds, forstod jeg, med, at der kun skulle sejles hver anden dag på Bornholm. Ja, jeg forstår udmærket godt, at man kan være utilfreds, når man ser på sagen ud fra synspunktet om at få den bedst mulige forbindelse. Den mulighed foreligger jo, at man kan få gennemført en dobbelttur, sådan at der sejles over om dagen og tilbage om natten. Det skib, som vi har til rådighed — og vi har kun dette skib til rådighed — er imidlertid ikke bygget eller indrettet til natsejls; men det er jo muligt, at man, som forholdene nu engang er, kan affinde sig dermed. Det spørgsmål vil jeg gerne tage op til nærmere undersøgelse.

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard):
Det ærede medlem hr. Ib Thyregod spurgte mig, om jeg kunne give oplysning om, hvor store økonomiske tab arbejdskonflikten hidtil har medført. Jeg skal dertil sige, at en konkret opgørelse af tabene ved disse konflikter er det ikke muligt for nogen at foretage. Disse tab fordeler sig jo på tre områder: de tab i lønninger, som arbejderne lider, de tab, som arbejdsgiverne lider, og dernæst de indirekte tab, som falder på andre områder inden for samfundet.

De dispensationer, der under denne konflikt er givet for livsvigtige eller andre vigtige områder, har jo medført, at tabene i så henseende ikke er blevet så følelige som under tidligere tilsvarende konflikter. Men i al almindelighed kan det sikkert siges, at de tab, som begge arbejdsmarkedets parter allerede har lidt, langt overskrider de beløb, der strides om. Det kan derfor efter min mening med rette hævdes, at begge parter under denne konflikt i virkeligheden bekrieger sig selv. Heldigvis synes det nu, som om en afvikling af konflikten er i sigte. Det vil selvfølgelig fortsat være en fordel, hvis det kan ske gennem parternes egne forhandlinger. Netop med henblik herpå har jeg lagt mærke til, at oppositionen i det sidste par uger har givet det radikale venstre gode råd — og ingen her i tinget eller ude i landet vil være i tvivl om, at disse gode råd gives af særlig kærlighed til vort parti! Men der kan vist være grund til at gøre opmærksom på, at de råd, der er